

HODNOCENÍ AKCE

Akce: Mistrovství Evropy 2016

Termín: 16.-22.5.2016

Místo: Londýn, Spojené království

Vedoucí výpravy: Markéta Kaplanová

Trenéři: Vlastimír Perna – reprezentační trenér, Tomáš Baumrt, Jaroslav Strnad, Jaroslava Passerová, Markéta Kaplanová

Zdravotní zabezpečení: Ladislav Vencálek – masér, Roman Karpíšek – fyzioterapeut, Tomáš Baumrt - lékař

Závodníci: Simona Baumrtová, Barbora Zavadová, Lucie Svěcená, Tereza Grusová, Petra Chocová, Anna Kolářová, Martina Moravčíková, Tereza Horáková, Kristýna Horská, Tereza Zavadová, Monika Štěpánová, Věra Kopřivová, Martina Elhenická, Jan Šefl, Petr Bartůněk, Pavel Janeček, Jan Micka, Roman Dmytrijev, Petr Novák, Tomáš Franta, Tomáš Havránek, Ján Kútnik

Obecné hodnocení:

Výprava odcestovala do Londýna v sobotu 14.5.2016, kromě Markéty Kaplanové (odcestovala o den dříve z důvodu účasti na technické poradě) a Moniky Štěpánové (přicestovala v pondělí večer z důvodu maturitní zkoušky).

Cesta i transfer do hotelu proběhly v pořádku a bez problémů.

Výprava byla ubytována v Hotelu Holiday Inn na High Street, cca 7-8 minut chůze od London Aquatics Centre, kde probíhaly soutěže. Markéta Kaplanová byla z důvodu omezené kapacity hotelu ubytována v asi 200m vzdáleném hotelu Westbridge. Stravování bylo zajištěno v hotelech formou bufetového menu. Bohužel širší nabídky i neustálé opakování stejných jídel v Holiday Inn bylo poněkud náročné. Rozhodně neodpovídalo požadavkům na pestré kvalitní stravování vrcholových sportovců, nemluvě o srovnání s tradičně nepochopitelnou a přemrštěnou cenou za ubytování s plnou penzí.

Po příletu proběhla akreditace a pro zájemce možnost seznámit se s bazénem a lehce si zaplavat. V neděli 15.5. jsme zorganizovali standardní 2 tréninkové návštěvy bazénu.

Mistrovství Evropy se uskutečnilo v London Aquatics Centre, ve stejném bazénu, kde se před 4 lety plavaly olympijské bazénové soutěže. Vše probíhalo bez problémů, pouze prostor pro maséry

byl dosti stísněný a občas se vyskytly i drobné technické potíže typu nezobrazení konečného pořadí, času apod. Naopak ke cti pořadatelům slouží perfektní distribuce balené vody plavcům i trenérům takřkajíc až pod nos a možnost využít doplňujících rehabilitačních procedur, např. ochlazovacích bazénků. I naše výprava měla s sebou zásluhou velkorysosti Vysokoškolského sportovního centra poprvé tento regenerační prostředek. Bohužel, při instalaci jsme zjistili několik technických potíží, které se až na jednu podařilo eliminovat. Avšak ta jedna stačila k tomu, že ochlazovací agregát nebyl funkční, využití bazénku bylo tedy velmi omezené.

Šampionát se plaval v rozplavbách na 10 drahách, semifinále a finále na 8 drahách. K dispozici byl vyplavávací padesátimetrový bazén, v jehož sousedství byl také prostor pro maséry a fyzioterapeuty. U soutěžního bazénu byly postaveny na každé z podélných stran 2 menší tribuny pro výpravy. Počet míst k sezení byl nedostačující, takže bylo nutno vždy s předstihem rezervovat prostor pro výpravu a osobně jej hlídat.

Výsledky českých reprezentantů měly velmi rozdílnou úroveň a lze je hodnotit z různých úhlů pohledu. Přesto se pokusím o určité zobecnění. Hlavním cílem bylo samozřejmě bojovat o medaile, finálové či semifinálové účasti. S tím velmi úzce souvisí nutnost atakovat své nejlepší osobní výkony a pro ty, kteří mají reálnou šanci útočit na olympijské limity FINA A, pokusit se o jejich splnění. Vzhledem k tomu, že z 22 nominovaných reprezentantů bylo 12, kteří splnili tvrdší limity pro ME (vycházely z 12. místa ME 2014 v Berlíně) nebo patří do elitního družstva A, bylo reálné očekávat výkonnost na úrovni postupu minimálně do semifinále svých hlavních disciplín. Ne všem se to podařilo (Jan Šefl, Tereza Grusová, Věra Kopřivová). Naopak ze zbývajících deseti účastníků ME se splněnými lehčími limity se do semifinále podařilo postoupit Kristýně Horské (12. místo na 200PZ).

Hodnocení každého reprezentanta musí vycházet ze srovnání jeho reálných možností a dosaženého konečného výkonu, ať už absolutního času nebo pořadí ve výsledkové listině. Je-li plavec schopen bojovat o účast ve finále a kvalitní čas, finále dosáhne avšak výkonem, který je vzdálen za očekáváním, nemůže být jeho ani trenérovo hodnocení příliš pozitivní.

Z tohoto hlediska lze jednoznačně hodnotit jako vynikající vystoupení Jana Micky, který dosáhl výborných výkonů i umístění. Historický okamžik prolomení hranice 15ti minut na dlouhém bazéně v disciplíně 1500m volný způsob je jistě nezapomenutelný. Skvělého výkonu dosáhla i Martina Moravčíková v disciplíně 200P, kde dvakrát posunula hranici českého rekordu, splnila výrazně limit pro OH v Rio de Janeiro. Finálový výkon výrazně za semifinálovým však stačil na 8. místo. Rovněž 5. místo Simony Baumrtové na 200Z ve velmi dobrém čase zasluhuje pochvalu. Skvěle se prezentovala i Lucie Svěcená, která se probodovala do finále 100M a v padesátimetrovém sprintu překonala český rekord. Cenné je i 7. místo Barbory Závadové v dlouhé polohovce, bohužel výkonem za očekávaným. Příjemným překvapením bylo letošní zlepšení Petry Chocové v semifinále 50P a její postup do finále. Kromě jmenovaných nelze nezmínit i další české rekordy Tomáše Franty na 100Z, Pavla Janečka na 200PZ a Romana Dmytrijeva na 200Z - poprvé na dlouhém bazénu pod 2 minuty. Semifinále ochutnal i Petr Bartůněk na 50P. Existují však i disciplíny, kdy ani český rekord nestačí na postup mezi evropskou šestnáctku, což svědčí o slabší úrovni disciplíny v ČR oproti jiným evropským zemím.

Z hlediska každého jednotlivce je tedy výborné, když se podaří na vrcholnou událost vyladit formu tak, aby si dokázal ve své hlavní disciplíně zlepšit nejlepší osobní výkon. Pokud se to podaří alespoň v disciplíně doplňkové, je to příjemná náplast. Pokud se to podaří nejlepším českým reprezentantům, znamená "osobáček" i český rekord. Mnohá osobní zlepšení však nejsou tolik

viditelná, protože je dosáhnou plavci "druhé" vlny a k českým rekordům ještě vzhlížejí zpovzdálí - Tereza Zavadová 400VZ, Kristýna Horská 200PZ, Anna Kolářová 50M, Petr Novák 100M, Věra Kopřivová 100Z. S výjimkou Kristýny ostatní zlepšení znamenaly pouze posun ve výsledkové listině bez postupových šancí. To však neznamená, že nejsou cenná, pokud budou motivovat k další práci a snaze se dále zlepšovat.

Srovnání a hodnocení výsledků není právě jednoduché. Jeden příklad: 7. místo Barbory Zavadové na 400PZ je jistě lepší umístění než 21. místo její sestry Terezy na 400VZ. Pro hodnocení Českého svazu plaveckých sportů v očích veřejnosti a zejména MSMT je jistě finále velmi důležité. Pravdou je však i skutečnost, že Bára zaostala nejen za svým osobákem, ale i za svou představou o výkonnosti, kterou by chtěla mít 2 a půl měsíce před OH. Naproti tomu Terka si zlepšila osobáček o významných 2.32 vteřiny, a to na své premiérové akci evropského formátu. Pro svaz sice málo podstatné, pro Terezku a jejího trenéra velmi slibné a odměna za pokrok v letošní sezóně. To jen pro dokreslení, že záleží, z jakého okýnka se na výsledky podíváme.

Je nepopíratelné, že Mistrovství Evropy bylo úspěšné pro ty reprezentanty, kteří se prosadili skvělými osobními výkony mezi evropskou finálovou, příp. semifinálovou špičku. Pokud se tak stalo i bez podání optimálního výkonu, je potřeba se zamyslet, proč nebyl/a schopen/na podat lepší výkon a jak to může ještě v této sezóně napravit. A ti, kteří se dokázali zlepšit a přesto nebyli vidět v odpoledních závodech bude snad jejich pokrok povzbuzením a potvrzením, že poctivá práce v bazénu i mimo něj dokáže dopřát příjemné zážitky z osobního úspěchu. A cesta dopředu je stále otevřená ...

Trocha statistiky na závěr:

8 finále

- 4. místo Jan Micka na 800VZ
- 4. místo štafeta žen na 4x100PZ
- 5. místo Jan Micka na 1500VZ
- 5. místo Simona Baumrtová na 200Z
- 7. místo Barbora Zavadová na 400PZ
- 8. místo Lucie Svěcená na 100M
- 8. místo Martina Moravčíková na 200P
- 8. místo Petra Chocová na 50P

14 dalších semifinálových umístění, kde zahrnují i disciplíny, které se neplavou na semifinále, ale umístění našich bylo do 16. místa

9 překonaných rekordů ČR + 1 rekord ČR dorostu

Z 92 startů v rozplavbách, semifinále i finále bylo dosaženo nejlepších osobních výkonů v 19 případech, tj. 20,65%. Tedy každý 5. start znamenal překonání svých možností. Je to dost nebo není? Můj názor je, že by českému plavání slušelo procento dvojnásobné. S tímto výsledkem spokojen nejsem.

I přes nepopiratelné úspěchy jednotlivců, celkové vystoupení reprezentačního týmu hodnotím jako neúspěšné. Vedou mě k tomu tyto argumenty:

- nezískali jsme žádnou medaili, nedokázali jsme se zařadit mezi 24 zemí, které si z Londýna odvázejí alespoň jeden cenný kov
- nepokročili jsme v počtu finálových a semifinálových umístění (viz níže)
- kromě Martiny Moravčikové se dalším reprezentantům, kteří mají reálnou šanci splnit limit FINA A pro OH, nepodařilo tohoto cíle dosáhnout, ba ani se limitu více přiblížit

V pondělí 23.5.2016 odcestovala výprava zpět do České republiky. Docela velký zádrhel nastal při odbavování na letišti, když pracovník společnosti Easy Jet odmítl naložit do letadla chladicí zařízení k bazénku. Odůvodnění bylo, že chladicí přístroj obsahuj stlačený plyn, což je velké riziko. Navíc nám sdělil, že jejich společnost je primárně určena k přepravě osob, nikoliv nákladů. Po 2 a půl hodinách dohadování na přepážce došlo naštěstí k dohodě, že bednu se zmíněným přístrojem přepraví letecká společnost prostřednictvím Fedexu. Kupodivu na své náklady. Ještěže mělo letadlo 3 hodiny zpoždění a byl čas vše dohodnout. Další cesta již proběhla bez nepříjemností.

Závěr:

Přestože celkové hodnocení není pozitivní, pro dokreslení vývoje prosazení se českých reprezentantů na posledních 4 Mistrovstvích Evropy v dlouhé bazénu uvádím následující přehled:

ME	finále	semifinále	českých rekordů	osobáků	medailí
2010, Budapest	2	10	změna plavek, nehodnoceno		
2012, Debrecen	8	13	6	?	1+0+2
2014, Berlín	8	10	9	8	
2016, Londýn	8	14	9	8	

Z hlediska počtu finálových a semifinálových držíme již 6 let přibližně stabilní úroveň. Chybí nám však skupina plavců nebo alespoň jednotlivci, kteří by dokázali opakovaně vozit nějakou medaili.

Všem úspěšným plavcům patří blahopřání k dosaženým výsledkům, rovněž tak i jejich osobním trenérům a podpurným týmům v klubech a střediscích.

Chci poděkovat také kolegům, členům realizačního týmu za jejich spolupráci, zejména Markétě Kaplanové za její neutuchající energii při zařizování důležitých maličkostí. Romanu Karpíškovi a Ladislavu Vencálkovi za jejich náročnou práci s početným týmem unavených plavců. Děkuji rovněž Janu Novotnému a pracovníkům sekretariátu za zajištění formalit a pobytu v Londýně.

Za zmínku rovněž stojí důstojná a bezchybná reprezentace českého rozhodcovského stavu našimi zástupci, Lubošem Imrýškem a Ondřejem Kočovským.

Hodnocení vypracoval: Vlastimír Perna – reprezentační trenér

Nový Jičín, 24.5.2016